

N:o 147.

Af herr **O. Persson** i Plöninge, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t rörande förtydligande af vissa bestämmelser i förordningen angående expeditionslösen.*

Enligt 13 § i kungl. ordningsstadgan för rikets städer den 24 mars 1868, hvilken kan vinna tillämpning äfven för köping, hamn, fiskläge och annat ställe med större sammanträngd befolkning samt jämväl å visst område invid eller i närheten af stad, skall polismyndighetens tillstånd afvaktas, när någon inom det område, som i åberopade 13 § afses, vill gifva offentlig föreställning såsom maskerad, bal, lekstuga, lindansning, positivspelning eller dylikt, akrobatiska konststycken, konstridning, djurförevisning eller andra med dessa jämförliga tillställningar. Tillstånd härtill meddelas af Kungl. Maj:ts befallningshafvande, vederbörande magistrat samt inom municipalsamhällena af vederbörande kronofogde. För detta ändamål erfordras tillståndsresolution eller tillståndsbevis att lösas af sökanden. Någon bestämd föreskrift om den lösen, som härför skall erläggas, förefinnes emellertid icke, hvadan olika uppfattning i berörda hänseende gjort sig gällande hos de myndigheter, som hafva att utfärda dylika resolutioner eller tillståndsbrief. Sålunda har hos en eller annan myndighet antagits, att ansökan om sådan tillställning, som här afses, borde ej beläggas med lösen utan draga stämpelafgift, på sätt som finnes stadgad för resolution, innefattande hufvudsakligt beslut, tecknadt å företedd handling. I andra fall har expeditionen belagts med lösen en krona 50 öre jämte stämpelafgift 50 öre, till hvilket förfarande ansetts kunna hämtas stöd från dels kungl. förordningen om expeditionslösen, dels stämpelpappersförordningen. Annan grund, ej af mig närmare känd, torde

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 45 Häft. (N:is 147, 148). 1

ock hafva blifvit följd vid beräkning af lösen för ifrågavarande expeditioner. Då i vårt land numera blifvit inrättad en mängd municipal-samhällen och flera sådana tid efter annan torde komma att bildas, är det särskildt med hänsyn härtill, som jag anser tydliga föreskrifter böra införas angående den lösen för expeditioner af ofvan uppgifna slag, som här beräknas och af vederbörande erläggas, enär, såsom jag här ofvan anført, ovisshet därom för närvarande är rådande, hvilket har till följd, att förfaringssättet är olika, beträffande den expeditionslösen, som bör erläggas för tillståndsresolutioner eller tillståndsbevis, som i berörda ändamål utfärdas.

På grund af hvad jag sålunda anført får jag vördsamt anhålla,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att bestämmelserna i Kungl. Maj:ts förnyade nådiga förordning angående expeditionslösen den 7 december 1883 blifva omformulerade därhän, att de i ofvanberörda afseende varda fullt klara och otvetydiga.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1908.

Otto Persson.
